

Full diocesà

20 de març del 2016

p4 –Pelegrinatge diocesà a Terra Santa

p6 i 7 –Fragments del viacrucis

Reforma del ritu del lavatori de peus

Tothom podrà participar en el «lavatori de peus». El Papa fa un nou gest per mostrar la misericòrdia de Déu a tothom, inspirat en allò que Jesús va fer amb els apòstols.

Fins ara la rúbrica del missal indicava que sols es podien rentar els peus als homes, tot recordant el Sant Sopar de Jesús amb els apòstols. El Vaticà ha anunciat que, per desig del papa Francesc, en el pietós i popular «lavatori de peus» del Dijous Sant, no sols hi podran participar homes. Francesc, en carta al prefecte de la Congregació per al Culte Diví, ha indicat que «feia temps que reflexionava sobre el ritu del lavatori de peus».

El Papa disposa que «es modifiqui la rúbrica en la qual les

persones triades per al lavatori de peus hagin de ser homes o nens, de manera que, a partir d'ara, els pastors de l'Església puguin triar els participants en el ritu entre tots els membres del Poble de Déu».

Així, en la mateixa carta, ha indicat que es fes un canvi en les rúbriques «a fi de millorar els mètodes d'aplicació, per tal d'expressar el significat del gest realitzat per Jesús en l'Últim Sopar, el seu do de si mateix fins al final per a la salvació del món, la seva caritat sense límits». Per això el Sant Pare, «després d'una acurada consideració», ha indicat que a «partir d'ara els pastors de l'Església poden triar els participants en el ritu entre tots els membres del Poble de Déu», i no sols homes o nens, com era establert fins ara.

«S'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu»

Diümenge de Rams / Cicle C

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc - Benedicció dels rams

En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània, a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respondreu que el Senyor l'ha de menester.» Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «Per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester.» Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús. A mesura que Jesús avançava estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addictes, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt.» Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors.» Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien en les pedres.»
(19,28-40)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?
(Salm 21)

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.
(50,4-7)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.
(2,6-11)

«Us asseguro
que si aquests
callessin, cridarien
les pedres»

Diumente de Passió. Teodramàtica litúrgica.

Josep Molist i Rifà, prev.

Jesús puja a Jerusalem des de Jericó. El desnivell és de 1.000 metres. Jesús pelegrina amb Israel cap al temple per celebrar la Pasqua. Quan entra a la ciutat, «la multitud dels seus addicts, plena d'alegria», canta el salm 118, el cant que els sacerdots del temple entonaven des de la ciutat quan hi arribaven els pelegrins. Els amos del ruc eren probablement deixebles de Jesús. En l'antiguitat, l'ase era la muntura que usaven els prínceps que entraven a la ciutat en actitud pacífica. D'aquesta manera, Jesús es manifesta com el rei dels senzills i els pacífics. A Jerusalem l'hostilitat es converteix en persecució. Quan es fa fosc, Jesús es protegeix a les balmes de l'hort de les oliveres. Allà troba la solitud i la intimitat per a pregar.

A la sala del cenacle, Jesús institueix el sagrament incruent d'allò que la narració dels fets descriurà d'una forma cruenta. El relat serva la mateixa estructura que les actes dels màrtirs: l'arrest, el procés polític i teològic davant l'autoritat civil i el Sanedrí, i l'execució. El drama ens descobreix que Déu també es troba en el sofriment. L'Església ens posa en comunió amb Crist i, d'aquesta manera, entrem en el camí cap a Déu.

Un excursus: Els personatges de la passió mostren aquella humana diversitat en què podem trobar el nostre naufragi com a espectadors. Lluc ens fa notar que Josep d'Arimatea, membre noble del Sanedrí, no estava d'acord amb allò que aquesta institució havia decidit i havia fet. Genial observació.

La imatge

El Sant Sopar (s. XII). Capitell del claustre del monestir de Santa Maria de l'Estany.

En la benedicció dels rams recordem l'entrada de Jesús a Jerusalem, aclamat com a rei de pau. Després, en la missa, escoltem el relat de la passió, començant amb l'últim sopar i amb la institució de l'Eucaristia, que ens va deixar com a memorial de la seva total donació per amor, quan va lliurar el seu cos i vessar la seva sang.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

21 dilluns

— Sant Nicolau de Flue, monjo (1417-1487)
Isaïes 42,1-7 / Salm 26 / Joan 12,1-11

22 dimarts

— Sant Deogràcies, bisbe (s.V)
— Santa Lea, religiosa (*384)
Isaïes 49,1-6 / Salm 70 / Joan 13,21-33,36-38

23 dimecres

— Sant Josep Oriol, prevere (1650-1702)
— Sant Victorià, màrtir (*484)
Isaïes 50,4-9a / Salm 68 / Mateu 26,14-25

24 dijous Sant

— Sant Ròmul, màrtir (*302)
Èxode 12,1-8,11-14 / Salm 115 / Corintis 11,23-26 / Joan 13,1-15

25 divendres Sant

— L'Anunciació del Senyor
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 30 / Hebreus 4,14-16;5,7-9 / Joan 18,1-19,42

26 dissabte Sant

— Sant Brauli, bisbe (ss.VI-VII)
Comença el temps de Pasqua

27 diumente de Pasqua de Resurrecció del Senyor / Cicle C

— Santa Lídia, màrtir
Lectures: *Vetlla*: Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Romans 6,3-11 / Salm 117 / Lluc 24,1-12.
Missa del dia: Fets 10,34a.37-43 / Salm 117 / Colossens 3,1-4 / Joan 20,1-9. Per a la *Missa vespertina*, l'Evangelí pot ser: Lluc 24,13-35

26a Assemblea anual de l'Hospitalitat de Lurdes

Joan Riu

El diumenge 6 de març, l'església de Sant Antoni de Cervera acollia la 26a Assemblea de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes que cada any se celebra en un indret diferent.

A les 11.30 h s'inicià amb la presentació de les activitats del curs i de les properes a realitzar per part de la junta directiva presidida pel senyor bisbe Xavier Novell. També es féu referència a algunes coses que caldria canviar o revisar en pròxims cursos.

El consiliari, Mn. Lluís Ruiz, féu la seva intervenció explicant el sentit que té participar en aquestes activitats i la joia que representa acompanyar els malalts en aquests llocs de tanta referència religiosa.

El paer en cap de Cervera, Ramon Royes, també va assistir-hi, va dirigir unes paraules de benvinguda i encoratjà a continuar amb aquesta tasca tan humana i generosa.

Tot seguit l'eucaristia, presidida pel bisbe, coincidint amb la missa dominical del migdia tancava els actes.

Les felicitacions foren abundants i les ganes de persistir en la continuïtat esclataren per si soles. Un dinar compartit va cloure la jornada.

Cal destacar en l'eucaristia la presència del Jacob, seminarista menor de la diòcesi, que va donar el seu testimoni amb motiu del pròxim Dia del Seminari.

Aquest any, l'Assemblea de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes es va celebrar a l'església de Sant Antoni de Cervera, en la seva 26a edició

Pelegrinatge diocesà a Terra Santa

Del 5 al 12 de juliol

Del 5 al 12 de juliol d'enguany tindrà lloc un pelegrinatge diocesà a Terra Santa, organitzat conjuntament per la diòcesi i Mn. Carles Pubill.

Hom visitarà la ciutat de Tiberíades, Haifa, el mont Carmel, Natzaret, la basílica de l'Anunciació, Canà, el mar de Galilea, la muntanya de les Benaurances, Cafarnaüm, el mont Tabor, el riu Jordà, Masada, Qumran, el Mar Mort, Jerusalem, l'hort de les Oliveres, Betlem, la basílica de la Nativitat, el Sant Sepulcre, etc. Per a llegir l'itinerari complet i detallat, aneu a www.bisbatsolsona.cat.

Per a més informació: Mn. Carles Pubill, tel. 973 60 13 69, parroquiapalau@gmail.com o bé Sra. Encarna López, tel. 973 48 06 19 (matins), delegacions@bisbatsolsona.cat Per a descarregar la fitxa d'inscripció aneu a www.bisbatsolsona.cat. El preu del pelegrinatge serà d'uns 1.500 € aproximadament, depenent del nombre d'inscripcions.

XVI Trobada d'Escolans i Catequesi, al santuari de Queralt

Delegació de Catequesi

El dia 5 de març es van aplegar al santuari de Queralt una bona colla de nens i nenes de la catequesi amb els seus catequistes i mossens. Aquesta trobada fou organitzada per la Delegació de Catequesi i la col·laboració del grup Puntiseguit de Berga i l'equip de Catecolònies del bisbat. La jornada començà amb unes paraules de Mn. Marc Majà, rector de Berga; Mn. Ramon Barniol, capellà del santuari, i la Sra. Imma Farré, delegada de Catequesi. El senyor bisbe, Xavier Novell, els va acompanyar tota la jornada i va presidir l'eucaristia juntament amb els preveres assistents a la trobada.

Durant el dia va haver-hi jocs per a descobrir la història de la Mare de Déu de Queralt, ja que enguany se celebren els cent anys de la seva coronació. També hi va haver altres activitats lúdiques. Abans d'acabar es van presentar les Catecolònies per a aquest estiu, que seran a Santa Maria de Meià, del 10 al 17 de juliol. Des de la Delegació de Catequesi donem les gràcies a Mn. Marc Majà, a Mn. Ramon Barniol, pel seu acolliment, a tots els qui ho van preparar i als assistents. Moltes gràcies a tots. Fins l'any vinent.

Els fidels de Cardona visiten Calahorra

Amb motiu del 75è aniversari de la recuperació de les relíquies dels Sants Màrtirs, Celdoni i Ermenter, una seixantena de feligresos de la parròquia de Cardona van pelegrinar a Calahorra, encapçalats pel seu rector, Mn. Antoni Guixé. El dia 2 de març al migdia van marxar en direcció a Saragossa, on van visitar la basílica del Pilar. Després continuaren el viatge fins a Logronyo, on s'hostatjaren a la Casa Diocesana. L'endemà, dia 3, festa dels Sants Màrtirs, es dirigiren a Calahorra. A les onze del matí tingué lloc una processó solemne pels carrers de la ciutat, amb els imponents reliquiari de Calahorra i les relíquies de Cardona i la seva bandera. Aquesta processó fou presidida pel bisbe de Santander (població que també té relíquies), Mons. Manuel Sánchez Monge. Seguidament tingué lloc l'ofici solemne a la catedral. Els membres de la confraria de Calahorra acompanyaren els fidels de Cardona durant el dinar i, en acabar, els cardonins retornaren al seu poble molt contents d'haver pogut compartir aquest dia.

Setmana Santa a Manresa

Per vostra Passió sagrada, adorable Redemptor...

Fragments del viacrucis de la parròquia de Sant Martí del Brull 2016

I Jesús condemnat. Jesús, que era l'home bo, l'home just, l'home que «va passar fent el bé» (Ac 10,38), és condemnat a mort injustament. Aquesta condemna injusta ens fa recordar totes les condemes injustes que es continuen produint arreu del món. La injustícia genera odis i violències i malmet la convivència. Hem de saber identificar la injustícia, denunciar-la i tenir el coratge de lluitar-hi en contra pacíficament.

II Jesús amb la creu al coll. És la humiliació pública de Jesús. La gent de Jerusalem veu que el qui havien aclamat cridant: «Hosanna al Fill de David» (Mt 21,9), ara porta una creu. Alguna cosa de mal haurà fet, devien pensar alguns. En el nostre món hi ha pares i mares de família que han de portar una creu ben pesada també sense merèixer-ho: és el drama de la drogaaddicció, de la violència domèstica, de la manca de treball, dels deutes inacabables...

III Primera caiguda. Assotat i coronat d'espines, Jesús devia estar molt afeblit. El pes de la creu el fa caure de genolls en l'empedrat del carrer. Aquest Jesús caigut a terra és Déu, un Déu que s'ha fet com un de nosaltres i no ha renunciat a passar per la foscor de l'escarni, del sofriment i de la mort. «Ell, que era de condició divina... es va fer no res» (Fl 2,6-7).

IV Jesús troba Maria. Quin moment més emotiu! Mare i

Fill es troben, però en una situació no desitjada per cap dels dos. Amb el rostre desfigurat pel dolor Jesús mira la seva mare i Maria acull aquesta mirada amb amor i fent el cor fort. Per un moment, el sofriment s'esvaeix, perquè estimar i sentir-se estimat amoreix tots els mals. Maria es retrobarà amb el seu fill al peu de la creu.

V El Cirineu ajuda a portar la Creu. El Cirineu no ajuda espontàniament Jesús, sinó que l'obliguen a fer-ho. És un gest bonic però forçat per les circumstàncies i potser per la por. Jesús ens dirà que el que compta és el cor, la intenció. De vegades nosaltres també fem el bé, però per força. No és la millor actitud. Davant el sofriment de l'altre, davant el sofriment que hi ha en el món, davant la pobresa de tantes persones, no podem donar una resposta per obligació sinó per amor i amb amor.

VI La Verònica. D'aquesta dona que surt d'entre la multitud i fa aquest gest de caritat i tendresa, no en sabem res més. Ni tan sols sabem si va existir. Però el seu exemple perdurarà sempre. Ella és el rostre de la compassió. «Feliços els compassius: Déu se'n compadirà» (Mt 5,7). Ser compassiu és acostar-nos al qui pateix, fer nostre el seu sofriment, alleujar la seva pena. I, per tant, no ser espectador sinó actuar amb amor, sense esperar res a canvi.

VII Segona caiguda. Novament la feblesa física ha aterrat Jesús. Nosaltres també caiem moltes vegades, no per causa de feblesa física sinó aclaparats pel pecat de la nostra manca d'amor a Déu i al proïsme. Ser coherents, fer que la fe i la vida vagin sempre junts, ens costa molt i ens cansem. I aleshores caiem. Al reconeixement dels nostres pecats personals i col·lectius, hi hem de respondre amb un penediment sincer i una fe més ferma. Hem estat creats per a ser amics de Déu: «Ens vau fer per a vós i en neguit és el cor nostre mentre no reposa en vós» (sant Agustí).

VIII Jesús consola les dones de Jerusalem. A Jesús encara li queden forces per a donar ànims als altres, a unes dones de Jerusalem. «Fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35), havia dit un dia Jesús. Nosaltres, sovint, esperem molt dels altres i, en canvi, se'ns fa costa amunt ser generosos. El consol dóna pau, enforteix. Ens hauríem d'avançar a consolar: «Oh Mestre, feu que jo vulgui més aviat consolar que no pas ser consolat», pregava sant Francesc d'Assís.

IX Tercera caiguda. La feblesa de Jesús és total. Assotat, coronat d'espines, despullat dels seus vestits, escopit, colpejat, el pes de la creu, són sofriments físics i morals que Jesús no pot aguantar. Tot i ser un home jove, no pot més i cau novament. Les tres caigudes de Jesús que recordem en el viacrucis són el símbol de la maldat del pecat. Però Jesús abolirà el pecat mitjançant el seu sacrifici (cf. He 9,26).

X Despullen Jesús. En aquest Jesús despullat hi podem veure aquesta part de la humanitat que no té el necessari

Crist de l'Hospital de Vic

per a viure, que és espoliada dels seus recursos naturals i és víctima de la pobresa extrema. El desenvolupament dels països més rics s'ha fet i encara es fa a costa del present i el futur dels països més pobres. I, per a vergonya nostra, «es malbarata aproximadament un terç dels aliments que es produeixen» (papa Francesc, LS, 50-52).

XI Jesús és clavat en creu. Diu l'Escriptura: «Maleït el qui està penjat en un patíbul» (Ga 3,13; cf. Dt 21,23). Jesús, el sant de Déu, passa a ser, als ulls de la gent del seu temps, un maleït. Però del cor i dels llavis de Jesús no en surt la venjança sinó el perdó: «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan» (Lc 23,34). De la creu en surt el perdó, del sofriment l'amor, de la maledicció la benedicció, de la mort la vida per sempre.

XII Jesús mor a la creu. Dels moments previs a la mort de Jesús els evangelistes ens han transmès aquestes seves paraules: «A les tres de la tarda, Jesús va cridar amb tota la força: "Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?"» (Mc 15,34; Mt 27,46); «Pare, confio el meu alè a les vostres mans» (Lc 23,45-46); quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: «Tot s'ha acomplert» (Jn 19,30). Jesús sent l'angoixa i la solitud davant la mort i, alhora, té consciència d'haver estat fidel fins al final a la voluntat del seu Pare del cel.

XIII Jesús davallat de la creu. Josep d'Arimatea, deixeble de Jesús però d'amagat per por dels jueus, va treure de la creu el cos de Jesús. També hi va anar Nicodem, el qui temps enrere havia visitat Jesús de nit (cf. Jn 19,38-39). Aquests dos amics, ara, donen la cara, no els fa vergonya que se sàpiga que eren amics de Jesús. Baixen Jesús de la creu i l'amortallen amb un llençol, juntament amb espècies aromàtiques (cf. Jn 19,39-40). Jesús havia deixat petjada d'amistat en la vida de Josep d'Arimatea i de Nicodem. Trobar-se amb Jesús va donar sentit a la seva vida: es van fer deixebles.

XIV Jesús posat al sepulcre. Jesús fou posat pels seus amics en un sepulcre nou que hi havia en un hort (cf. Jn 19,41). El seu cos és embalsamat. Potser aquests bons amics ja no recordaven que Jesús havia dit: El Fill de l'home ha de ser mort, i al cap de tres dies ha de ressuscitar (cf. Mc 8,31). El silenci s'estén sobre tota la terra. Només la fe pot saber que Jesús es despertarà de la mort, ressuscitarà, per a no morir mai més. L'Església, el Dissabte Sant, no se separa del sepulcre del Senyor i prega amb confiança i esperança.

Perdó per a tots!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc vol “que la paraula del perdó pugui arribar a tots i que la crida a experimentar la misericòrdia no deixi a ningú indiferent” (MV 19). Per això, la seva “invitació a la conversió es dirigeix amb major insistència a aquelles persones que es troben allunyades de la gràcia de Déu a causa de la seva conducta de vida”. Es tracta d’una invitació a totes les persones que viuen “en el pecat” i s’han allunyat de l’Eucaristia perquè consideren irreversible la seva situació. Esmenta, explícitament, els que pertanyen a algun grup criminal i els promotors o còmplices de corrupció. En el número 18, anunciant l’enviament dels missioners de la misericòrdia, s’ha referit implícitament a aquells que han comés pecats que comporten l’excomunió immediata reservada al Sant Pare.

¿Quins són aquests pecats “reservats”, que en aquest Any Sant, el Sant Pare ha concedit a tots els missioners de la misericòrdia de perdonar? La profanació de las espècies eucarístiques (tirar per terra les hòsties i vi consagrat o el seu robatori o custòdia amb finalitats sacrílegues); l’ús de la violència física contra el Sant Pare; l’absolució del còmplice en un pecat contra el sisè manament (per exemple si un sacerdot té relacions sexuals amb algú i després l’absolt d’aquest pecat en confessió); la violació directa –revelar pecat i pecador- del secret sacramental.

Convé recordar el que ja vaig explicar fa un temps sobre el perdó del pecat d’avortament: durant aquest Any Sant, el Papa ha concedit la facultat d’absoldre el pecat d’avortament a tots els capellans. Aleshores, però, vaig dir una cosa incorrecta, que ara corregeixo: aquest pecat castigat amb excomunió immediata, mai ha estat reservat a la Santa Seu, per la qual cosa, d’acord amb el dret de l’Església, l’aixecament de la pena d’excomunió i la seva absolució ha estat sempre en mans dels bisbes.

Així, doncs, a tots, especialment als qui viuen “en el pecat” i particularment als criminals, corruptes, sacrílegs, als clergues amb doble vida que abusen del sagrament de la reconciliació i als que han trencat el secret sacramental, el Papa ens anuncia: “Aquest és el temps oportú per a canviar de vida! [...] Romandre en el camí del mal és només font d’il·lusió i de tristesa”. Ell està disposat a escoltar-los. Jo també! Sigui quina sigui la vostra situació, si voleu posar la vostra vida damunt de la taula, si cerqueu el camí que de veritat porta a la vida, jo mateix us acolliré i, si us convertiu, us oferiré abundantament la misericòrdia de Déu. M’hi ajudaran, sens dubte, tots els mossens que us atendran aquests dies sants en confessió i especialment els missioners de la misericòrdia de la nostra diòcesi –Mn. Antoni Bonet i Mn. Josep M. Montiu–.

Alguns, des de fa temps, prediquen i creuen en una moral del “sentit comú”: està bé allò que a mi em sembla normal i, per tant, allò que no veig que estigui malament ni és pecat, ni m’he n’he de sentir culpable, ni me n’he de confessar. El Papa, en canvi, ens diu: “la veritable vida és alguna cosa ben diferent del que ara penseu”.

